

ناتو، "پیمان اتلانتیک شمالی": ۷۰ سال نظامیگری امپریالیستی و بلاغت خبرنگاران نشان

کمال صالحه زاده

آقای فرهاد پولادی خبرنگار ویژه صدای آمریکا در واشینگتن دی سی دسته گل تازه ای (بمناسبت سیزده بدر) به آب داد. وی روز ۴ آوریل ۲۰۱۹ از اجلاس ناتو گزارش کرد و گفت که موضوع پرداخت ۲٪ از ارزش تولید ملی توسط هر کشور بعنوان حق عضویت در این سازمان نظامی در دستور بوده است. آقای پولادی که خبرنگار باسابقه ایرنا و فرانس پرس بوده است گویا بکلی از این موضوع بی اطلاع میباشد که هرگز سخنی از حق عضویت در ناتو در میان نبوده است. موضوع ۲٪ صرفاً برمیگردد به اینکه هر کشور عضو ناتو موظف شود حداقل این میزان از درآمد ملی را هزینه نظامی و تسلیحات کند.

درواقع کشورهای ناتو برای آنکه با مقاومت شهروندان، جنبش صلح و نیروهای مترقی در هزینه کردن سنگین نظامی روبرو نشوند و رقم مربوط را جزئی جلوه دهند، از عدد در صدی استفاده میکنند و نه حجم پولی آن. آنها بعلاوه بجای درصد بودجه دولتی، درآمد ملی را مبنا و معیار قرار میدهند. حال آنکه درآمد ملی اگرچه توان اقتصادی کشوری را نشان میدهد اما این وجهی نیست که دولتی در اختیار داشته باشد تا بتواند درباره تخصیص آن مثلاً برای نظامیگری و جنگ حق تصمیمگیری داشته باشد. به درستی این نیز ترفند ناتو است تا هزینه واقعی تدارکات مرگ آفرین و جنگ طلبانه اش را اندک جلوه دهد. مثلاً ۲٪ تولید ملی آلمان که شامل سود و درآمد مؤسسات اقتصادی و غیره میشود (که دولت هیچ حق و دخالتی در آن ندارد) در واقع متجاوز از بیست درصد کل بودجه دولتی است. به عبارت دیگر سالانه از هر پنج یوروی بودجه آلمان، یک یوروی آن صرف هزینه نظامی میشود که در تاریخ ۷۵ ساله پس از جنگ جهانی دوم بیسابقه است. این مبالغ حتی در اوج "جنگ سرد" بعنوان بودجه همه ساله وجود نداشته است.

از سوی دیگر باید پیش بینی کرد که افزایش بودجه نظامیگری امپریالیستی، تضادهای میان همین کشورها را شدت میبخشد. چرا که کشورهای متوقفتتر در تولید اسلحه های با تکنولوژی پیچیده تر و گرانتر همچون ام. امریکا، آلمان و فرانسه چشم به این انبان دوخته اند و هرکدام قصد دور کردن رقیب دارند. برای مثال در پارلمان و کابینه آلمان سخن بر سر آن است که برخلاف پیمانهای نظامی اروپا ساخت کشتیهای جنگی این کشور به مناقصه سراسری در اروپا گذاشته نشود و تولید آنها مستقیماً به کارخانه های آلمانی واگذار گردد.

بعلاوه، کشورهای امپریالیستی عضو ناتو رویکردها و محورهای متفاوتی را نیز دنبال میکنند. مثلاً در حالیکه رویکرد طبقه حاکم فرانسه عمدتاً بسوی کشورهای تحت استعمار سابق در افریقا است و تدارک نظامی ویژه و سیاست منطبق بر آن برای این قاره را دنبال میکند، آلمان بیشتر چشم طمع بسوی شرق اروپا و روسیه دارد که جنگ افزارهای دیگر میطلبد.

آقای پولادی در مصاحبه مطبوعاتی مایک پومپئو درحاشیه اجلاس ناتو، جزء معدود خبرنگاران بود که فرصت طرح سئوالی را یافتند. او نظر پمپئو را بیرامون ایران پرسید تا به اینگونه آقای پمپئو بار دیگر و همچنان بر طبل تبلیغات جنگجویانه اش بکوبد.

۵ آوریل ۲۰۱۹